

P6_TA(2007)0014

A fenntarthatóság általános érvényesítése a fejlesztési együttműködési politikákban

Az Európai Parlament állásfoglalása a fenntarthatóság szempontjának a fejlesztési együttműködési politikákban való érvényesítéséről (2006/2246(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 177., 178., 179., 180. és 181. cikkére,
- tekintettel a 2006. június 15–16-i brüsszeli Európai Tanács által a „Megújított uniós fenntartható fejlődési stratégia” címmel elfogadott dokumentumra, és az Európai Tanács által 2001-ben, Göteborgban elfogadott korábbi uniós fenntartható fejlődési stratégiára, és ennek külső dimenziójára, amelyet az Európai Tanács 2002-ben, Barcelonában állapított meg,
- tekintettel a 2002-ben a fenntartható fejlődésről tartott csúcstalálkozó által elfogadott johannesburgi végrehajtási tervre,
- tekintettel az ENSZ környezetvédelemről és fejlesztésről szóló, 1992-ben, Rio de Janeiróban tartott konferenciája által elfogadott Agenda 21-re,
- tekintettel a Cotonou-ban 2000. június 23-án, egyrészt az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni (AKCS) államok csoportjának tagjai, másrészt pedig az Európai Közösség és tagállamai között létrejött partnerségi megállapodásra ⁽¹⁾, különösen annak 19., 23. és 32. cikkére,
- tekintettel az ENSZ által 2000-ben elfogadott Millenniumi Nyilatkozatra, az abban megállapított millenniumi fejlesztési célokra (MFC) és a „Befektetés a fejlődésbe” című 2005-ös ENSZ jelentésre,
- tekintettel a párizsi magas szintű fórum által 2005. március 2-án elfogadott, a támogatási hatékonyságról szóló párizsi nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ fejlesztési finanszírozásról szóló konferenciája által elfogadott 2002-es monterrey-i megállapodásra,
- tekintettel az „EU-segély: Többet, gyorsabban, eredményesebben” című bizottsági közleményre (COM(2006)0087), valamint az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának ez alapján megállapított 2006. április 11-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által az Európai Unió fejlesztési politikájáról 2005. december 20-án aláírt, „Az európai konszenzus” című együttes nyilatkozatra ⁽²⁾ („Európai konszenzus a fejlődésről”),
- tekintettel az „EU és Afrika: Egy stratégiai partnerség felé” című, az Európai Tanács által 2005. december 15–16-án Brüsszelben elfogadott uniós stratégiára, valamint az „EU-karibi partnerség a növekedésért, a stabilitásért és a fejlődésért” című bizottsági közleményre (COM(2006)0086),

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽²⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

2007. február 1., csütörtök

- tekintettel „A fenntartható fejlődés stratégiájának felülvizsgálatáról: Cselekvési program” című bizottsági közleményre (COM(2005)0658),
- tekintettel „Az EU Fenntartható Fejlődési Stratégiájának 2005. évi felülvizsgálata: Előzetes összegzés és irányadás a jövőre vonatkozóan” című dokumentumra (COM(2005)0037) és mellékleteire (SEC(2005)0225)),
- tekintettel a „Politikák fejlesztési célú koherenciája – A haladás felgyorsítása a millenniumi fejlesztési célok elérése felé” című bizottsági közleményre (COM(2005)0134),
- tekintettel a „Vízgazdálkodás a fejlődő országokban: Politika és prioritások az uniós fejlesztési együttműködéshez” című bizottsági közleményre (COM(2002)0132),
- tekintettel az EU vízügyi kezdeményezésére (EU Water Initiative), amelyet a 2002-ben a fenntartható fejlődésről tartott johannesburgi csúcstalálkozón indítottak el,
- tekintettel az Európai Energia-kezdeményezésre, amelyet a fenntartható fejlődésről tartott johannesburgi csúcstalálkozón fogadtak el, valamint „Az EU energiakezdeményezésének jövőbeli fejlődéséről és az AKCS-országok számára megvalósítandó energiakeret létesítésének a módosításairól” című bizottsági közleményre (COM(2004)0711),
- tekintettel az EU és az AKCS országok hat régiója közötti gazdasági partnerségi megállapodásra, amely 2008-ban lép hatályba,
- tekintettel a dohai munkaprogramra, amelyet a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) általános tanácsa 2004. augusztus 2-án fogadott el,
- tekintettel az ENSZ Fenntartható Fejlődési Bizottságának 2005. április 22-én és 2006. május 1–12. között tartott tizennegyedik üléséről szóló jelentésre,
- tekintettel az Almunia úr által a Bizottság számára készített „Az uniós fenntartható fejlődési stratégia végrehajtásának ellenőrzésére szolgáló fenntartható fejlődési mutatók” című közleményre (SEC(2005)0161),
- tekintettel „Az EU Afrika-stratégiája: Európai-afrikai egyezmény Afrika fejlődésének gyorsításáért” című bizottsági közleményre (COM(2005)0489),
- tekintettel „A haladás felgyorsítása a millenniumi fejlesztési célok elérése felé – A fejlődés finanszírozása és a támogatás hatékonysága” című bizottsági közleményre (COM(2005)0133),
- tekintettel „A millenniumi fejlesztési célok megvalósítása felé való haladás felgyorsítása – Az Európai Unió hozzájárulása” című bizottsági közleményre (COM(2005)0132),
- tekintettel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciája által közzétett „Gazdasági fejlődés Afrikában – A közvetlen külföldi befektetések szerepének újraértelmezése” című 2005-ös tanulmányra,
- tekintettel az ENSZ Afrikai Gazdasági Bizottságának 2004-es, Afrikáról szóló „Afrika kereskedelmi lehetőségeinek kibontakoztatása” című gazdasági jelentésére,
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „A DAC iránymutatások: Fenntartható fejlődési stratégiák” című 2001-es jelentésére,

2007. február 1., csütörtök

- tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság „Az uniós fenntartható fejlődési stratégia értékelése” című 2004. április 28-i véleményére,
  - tekintettel az „Éghajlatváltozás a fejlesztési együttműködés összefüggésében” című bizottsági közleményre (COM(2003)0085),
  - tekintettel a „Környezetvédelmi megfontolások beillesztése más szakpolitikákba – A cardiffi folyamat mérlege” című bizottsági munkadokumentumra (COM(2004)0394),
  - tekintettel „A vidéki szegénység elleni küzdelem: A vidékfejlesztésre és a fejlődő országok fenntartható természeti erőforrásaival történő gazdálkodásra vonatkozó európai közösségi politika és megközelítés” című bizottsági közleményre (COM(2002)0429),
  - tekintettel a 2493/2000 és 2494/2000 sz. környezetvédelmi és erdőgazdálkodási rendeletek értékeléséről szóló, 2004. novemberi összegző jelentésre, amelyet a EuropeAid Együttműködési Hivatal, a Fejlesztési Főigazgatóság és a Külkapcsolati Főigazgatóság közös értékelő csoportja készített,
  - tekintettel az Európai Közösségbe irányuló faanyagimport önkéntes FLEGT (az erdészeti jogszabályok végrehajtásai, irányítás és kereskedelem) engedélyezési rendszerének létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2004)0515),
  - tekintettel „A környezet közösségi gazdasági és fejlesztési együttműködéseibe történő integrálása” című bizottsági munkadokumentumra (SEC(2001)0609),
  - tekintettel az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló, 2000-es iránymutatásaira,
  - tekintettel a fejlődő országokban tevékenykedő európai vállalatok számára felállítandó, egy európai magatartási kódex felé mutató európai standardokról szóló, 1999. január 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a fejlődő országokban működő kis- és középvállalkozásokról szóló, 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a segélyek hatékonyságáról és a fejlődő országokban tapasztalható korrupcióról szóló, 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel a fenntartható fejlődés környezetvédelmi vonatkozásairól szóló, 2006. január 18-i ⁽⁴⁾ és a felülvizsgált fenntartható fejlődési stratégiáról szóló, 2006. június 15-i ⁽⁵⁾ állásfoglalásaira,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0474/2006),
- A. mivel a környezeti és fejlesztési világszintű bizottság 1987-es Burtland-jelentésében meghatározott fenntartható fejlődés azt jelenti, hogy a jelenlegi generáció igényeit oly módon kell kielégíteni, hogy az ne veszélyeztesse az eljövendő generációk igényeinek kielégítését; mivel fenn kell tartani a földnek az életet és annak minden formáját tápláló képességét, tiszteletben kell tartani a bolygó természeti erőforrásainak korlátait, továbbá népszerűsíteni kell a fenntartható termelést és fogyasztást, annak érdekében, hogy a gazdasági növekedés ne jelentse a környezet pusztulását;
- B. mivel a fenntartható fejlődés már 1997 óta – amikor átfogó elvként belekerült a Szerződésbe az EU egyik alapvető célkitűzése, és mint ilyen az EU minden politikájának és tevékenységének alapját kell képeznie;

⁽¹⁾ HL C 104, 1999.4.14., 180. o.

⁽²⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 171. o.

⁽³⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 316. o.

⁽⁴⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 185. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0272.

2007. február 1., csütörtök

- C. mivel a fenntartható fejlődés koncepciója nem áll ellentmondásban a szociális, környezetvédelmi vagy gazdasági kérdésekkel, sőt, inkább ezekkel kölcsönös függésben és kölcsönhatásban van;
- D. mivel a fent említett, megújított uniós fenntartható fejlődési stratégia egyik fő célkitűzése a fenntartható fejlődés aktív támogatása világszerte;
- E. mivel az uniós fejlesztési együttműködés célja a fenntartható gazdasági, szociális és környezetvédelmi fejlődés megteremtése a fejlődő országokban és ezen országok zökkenőmentes és fokozatos integrációja a világ gazdaságba, valamint hozzájárulás a szegénység csökkentéséhez a fejlődő országokban;
- F. mivel mind a fejlett, mind a fejlődő országokban megfigyelhetők nem fenntartható gyakorlatok sok területen, mint például a termőföldek használata, a közlekedés, az éghajlatváltozás, a halászat, a biodiverzitás kimerítése, vagy az erőforrások felélése, amelyek negatív hatással vannak a fejlődő országok szegényeire;
- G. mivel több, mint 1 milliárd ember, főleg a legkevésbé fejlett országokban szélsőséges szegénységben, azaz kevesebb, mint napi 1 USD-ből él, és 1,5–3 milliárd között van a napi 2 USD-os szegénységi határ alatt élők száma;
- H. mivel a világ szegényeinek kétharmada vidéki térségek lakója, úgyhogy megélhetése természeti erőforrásoktól függ⁽¹⁾, a rendkívüli szegénységben élő több mint 1 milliárd ember 90%-ának megélhetését az erdők biztosítják⁽²⁾, és világszerte több mint 1 milliárd – elsősorban szegény közösségekben élő – ember állatifehére-bevitelének legalább 30%-a származik halfogyasztásból⁽³⁾;
- I. mivel a hivatalos fejlesztéstámogatás (ODA) keretében Afrikának juttatott támogatások még mindig elmaradnak az 1990-es csúcstól, és becslések szerint a csökkenés éves szinten 20–25 milliárd USD;
- J. mivel az EU tagállamai elkötelezték magukat amellett, hogy 2015-re teljesítik az ODA-célkitűzést, azaz a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) 0,7%-át fordítják ODA célokra, az új tagállamok pedig 2015-re az ODA szintjét a GNI 0,33%-ára emelik;
- K. mivel a fejlődő országokban a fenntartható fogyasztás és erőforrás-gazdálkodás csak a szegénység megszüntetésével csak akkor érhető el, ha ezzel együtt erőfeszítéseket teszünk az oktatás, az egészségügy és az intézményi kapacitások javítására; mivel a szegénység elleni küzdelem csak akkor járhat pozitív eredménnyel, ha a környezeti és természeti erőforrásokkal történő gazdálkodás fenntartható módon folyik;
- L. mivel a fejlődő országokban a gazdasági, szociális és környezetvédelmi kihívásokkal való harcban a demokratikus elveknek történő megfelelés, az átlátható és hatékony állami intézmények, főleg az igazgatási kapacitás létrehozása és megerősítése kritikus szerepet játszik;
- M. mivel a korrupció aláássa a segélyezés hatékonyságát, ami pedig aláássa az uniós fejlesztési politikákat, és sorozatos akadályokat gördít a fejlődés útjába az uniós partnerországokban;
- N. mivel ahhoz, hogy a piacok a fenntartható fejlődés elérésére törekedjenek, új megközelítésre van szükség, a magánszektorban pedig egy kiegyensúlyozott és fenntartható társadalom létrehozására kell törekednie;
- O. mivel a hatékony jogrendszerek és a gazdasági, valamint szellemi tulajdonjogok hiánya a fő akadálya egy olyan befektetésorientált háttér kialakulásának a legkevésbé fejlett országokban, amely háttér kiválthatná a tartós gazdasági fejlődést, és így szociális haladást eredményezhetne;
- P. mivel a tartós fejlesztési politikák és a fenntartható fejlődési segélyek fontosak, viszont csak akkor hoznak változást a fenntartható fejlődés terén, ha a fogadó országok – amelyeknek fel kell ismerniük, és fenntartható módon kell kezelniük a környezetvédelmi lehetőségeket és kockázatokat – a gyakorlatban koherens fejlesztési intézkedésekké alakítják őket, illetve felismerik, és fenntartható módon kezelik a környezeti lehetőségeket és veszélyeket;

(1) WWF (2004) EU-segély: A szegénység csökkentése a fenntartható környezet biztosítása révén. Miért fontos, hogy az uniós segélyek megfelelően kezeljék a szegénység és a környezet közötti összefüggést?

(2) Világbank (2002), Felülvizsgált erdészeti stratégia a Világbank-csoport számára, 2002.10.31.

(3) FAO (2002), A világ halászati és akvakulturális helyzete. FAO, Róma, Olaszország.

2007. február 1., csütörtök

- Q. mivel a fent említett, a „Gazdasági fejlődés Afrikában – A közvetlen külföldi befektetések szerepének újraértelmezése” című tanulmány azt igazolja, hogy a segélyeknek a környezetvédelemhez kapcsolása hatékonyan csökkentheti a szegénységet;
- R. mivel az illegális erdőkitermelés káros a környezetre, többmilliárd dollárnyi elmaradt bevételt jelent a fejlődő országok kormányai számára, elősegíti a korrupciót, aláássa a jogállamiságot és helyes kormányzást, valamint fegyveres konfliktusok alapját képezi;
- S. mivel 2,6 milliárd ember, azaz a világ népességének több mint 40%-a nem jut alapvető higiéniahoz, és mivel 1 milliárdra rúg azok száma, akik nem jutnak fogyasztásra alkalmas ivóvízhez;
- T. mivel a természeti források szennyezése, rombolása és kimerítése számos fejlődő országban konfliktushelyzeteket eredményezhet;
- U. mivel a fejlődő országok gazdaságait gyengíti az energiaárak ingadozása, mivel energiaforrásaik nem változatosak, ezek az országok gyakran kereskedelmi többletük jelentős részét költik energiainportra, ami stabil gazdasági fejlődésükre nézve negatív következményekkel jár;
- V. mivel az ütemes népességnövekedés a természeti források komoly környezetkárosodáshoz vezető túlzott kihasználása miatt a fenntartható fejlődés egyik kihívása;
1. üdvözlí a tényt, hogy a fent említett megújított uniós fenntartható fejlődési stratégia ismételten a fenntartható fejlődés világszerte történő előmozdítását tartja egyik fő célkitűzésének;
2. üdvözlí a tényt, hogy a fent említett, az „Európai konszenzus a fejlődésről” az Unió fő, átfogó fejlesztési együttműködési célkitűzéseként a szegénység fenntartható fejlődés mellett történő felszámolását nevezi meg;
3. úgy véli, hogy az Unió fejlesztési együttműködési politikái előtt álló legnagyobb kihívások egyike a környezetvédelem biztosításával egyidejűleg előmozdítani a fenntartható gazdasági fejlődést és felszámolni a szegénységet, illetve, hogy mindez nem érhető el társadalmi és környezeti célkitűzések megállapítása nélkül, amelyeknek része a környezetvédelem, továbbá a természeti erőforrásokból származó előnyökhöz való méltányos hozzáférés, illetve az azokban történő osztozás;
4. hangsúlyozza, hogy a természeti forrásokhoz való méltányosabb hozzáférés és ezek igazságosabb elosztása a fenntartható fejlődés előfeltétele, illetve az emberi méltóság lényeges eleme;
5. örömmel veszi tudomásul, hogy a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ tartalmaz egy, a természeti források – ideértve az energiát is – fenntartható és környezetvédelmi szempontokat érvényesítő kezelésére vonatkozó tematikus programot is;
6. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a fenntartható fejlődés három összetevőjének, nevezetesen a környezetvédelemnek, a társadalmi igazságosságnak és a gazdasági jólétnek az összes fejlesztési együttműködési politikába való megfelelő beépítését és érvényesítését; sürgeti a Bizottságot, hogy rendszeresen vizsgálja felül ezt a folyamatot;
7. kéri azon mechanizmusok erősítését, amelyek a fent említett johannesburgi végrehajtási tervben foglalt, illetve az olyan millenniumi fejlesztési célok felé megtett fejlődést mérik fel, mint például a fenntartható fejlődés iránti elkötelezettség erősítése, a fenntartható fejlődés gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi szempontjainak integrálása, a jogállamiság és közintézmények előmozdítása és egyebek;
8. emlékeztet arra, hogy a fenntartható fejlődés több területet átfogó kérdés, ami megköveteli a politikák koherenciájának valamennyi területen történő erősítését, zavartalan működésük biztosítása érdekében;

(¹) HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

2007. február 1., csütörtök

9. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi, tarthatatlan fejlemények, különösen az üvegházhatást kiváltó gázkibocsátás, a halállomány pusztítása és a biodiverzitás megszűnése elleni küzdelem sokkal több erőfeszítést igényel; a biodiverzitással kapcsolatban sürgeti az összes érintett szereplőt, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket a biodiverzitás megszűnésének 2010-ig történő megállítása érdekében;
10. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit a környezetvédelmi szempontoknak – mint például a természetes erőforrások kezelése – a fejlesztési politikák legfontosabb területein való érvényesítése érdekében;
11. felhívja a Bizottságot, hogy igazítsa ki támogatásnyújtási módszereit, hogy azok összhangban legyenek a támogatásnyújtással érintett országok nemzeti fenntartható fejlesztési stratégiáival;
12. felszólítja az EU-t, hogy adjon tanácsot a fejlődő országoknak, hogy miként fejlesszék a természeti erőforrásaik környezeti hatásának felmérésére és erőforrás-kezelésre vonatkozó képességeiket; ezt későbbiek során az említett országokkal folytatandó együttműködési programok részeként lehetne kivitelezni;
13. ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy rendkívül fontos az Unió által a világra tett ökológiai benyomás mérése, mivel ez bizonyítja az Unió elkötelezettségét a világszerte fenntartható fejlődés serkentése iránt;
14. hangsúlyozza a biodiverzitás védelmének fontosságát, és javasolja, hogy vagy tegyék ezt a fenntartható fejlődési stratégia új kulcselemévé, vagy legalább fektessenek rá különleges hangsúlyt a természeti erőforrások kezeléséről szóló részben;
15. felhívja a Bizottságot az AKCS-országokkal történő együttműködésre, hogy megakadályozzák a mérgező hulladékoknak a helyi gazdasági szereplők, illetve az EU-ból származó és ott működő nemzetközi hulladékgyűjtési vállalatok által történő illegális lerakását;
16. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országok sürgős segítségre szorulnak a klímaváltozás kihívásaihoz való alkalmazkodást illetően, valamint a tiszta és hatékony technológiákba a fejlődő világban történő befektetések fokozott támogatásához szükséges intézkedések megtételénél; elismeri továbbá, hogy az EU-nak sürgősen teljesítenie kell, és meg kell haladnia saját kibocsátás-csökkentési célkitűzéseit, hogy ezzel is csökkenthesse az éghajlatváltozás veszélyeit, amelyek a fejlődő országokat és a szegényeket sújtják leginkább;
17. felhívja az EU-t, hogy tegye meg a fejlődő partnerek támogatásához szükséges intézkedéseket, hogy ezzel méltányolja az általuk tett kötelezettségvállalásokat a fenntartható fejlődés stratégiája, és különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelem tekintetében, amelyek elsősorban a lakosságaikat sújtják (Kiotó, Monterrey, Doha, Johannesburg);
18. bátorítja az alternatív energiatechnológia fejlesztését és terjesztését, és hangsúlyozza a megújuló energiaforrásokból való globális részesedés jelentős megnövelésének sürgősségét;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy a megújuló energiával foglalkozó európai társaságokkal kezdeményezzen olyan projekteket, amelyek a fejlődő országokban megkönnyítik és fokozzák a környezetbarát energiaforrások átadását és használatát mind egyéni, mind társasági célokra;
20. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés lényeges elemei lehetnek az infrastruktúrák, ha megfelelnek a környezeti és társadalmi iránymutatásoknak, és felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU pénzügyi támogatásában részesülő valamennyi program és projekt tekintetében végezzék el és hozzák nyilvánosságra a stratégiai környezeti hatásvizsgálatot és a környezeti hatásvizsgálatot, különösen az EU–Afrika infrastruktúra partnerséget illetően, amelyet a Bizottság ajánlott a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett közleményében (COM(2006)0376), és amely uniós pénzügyi támogatást nyújt a határon átnyúló infrastruktúra-projektekhez, továbbá amely hozzájárulhat a regionális infrastruktúra-projektek közötti különbségek felszámolásához, és amely a fent említett „Európai konszenzus a fejlődésről” értelmében valamennyi tagállam számára lehetőséget biztosít megfelelő projektjavaslatok benyújtására, tekintet nélkül a közvetlen hozzájárulásra;
21. megállapítja, hogy – adott esetben a díjszabási politika terén végrehajtott reformokkal összhangban – minden egyes infrastrukturális projekt gazdasági fenntarthatóságát biztosítani kell, és az ökológiai fenntarthatóság nem kerülhet veszélybe;

2007. február 1., csütörtök

22. elismeri a határon átnyúló és megosztott afrikai vízkészletek számát, a vízkészletek az éghajlatváltozásnak, a túlzott mértékű kitermelésnek és a szennyezésnek való kitettsége miatti sérülékenységét; felhívja a Bizottságot, hogy az EU–Afrika infrastruktúra partnerség keretében támogassa az integrált vízkészlet-gazdálkodást, hogy biztosítsák a vízellátást az emberi jólét és az ökológiai fenntarthatóság érdekében;
23. elismeri, hogy a nagy infrastrukturális projektek környezeti és társadalmi hatása komoly lehet; javasolja, hogy a duzzasztógátakkal foglalkozó világszintű bizottság (World Commission on Dams) által kidolgozott feltételek – amelyek között szerepel a lehetőségek elemzése és a nyilvános részvétel is – jelentsék a nagy duzzasztógát-projektekre vonatkozó döntéshozatal alapját;
24. kéri, hogy a környezetvédelmi és egészségügyi tudatosságot növelő projektek nagyobb részesedést kapjanak a fejlesztési segélyekből;
25. sajnálja, hogy az uniós fenntartható fejlesztési stratégia külső dimenziója nem kapcsolódik szorosabban az olyan közegészségügyi kérdésekhez, mint a HIV/AIDS és tuberkulózis; hangsúlyozza, hogy ezeket a problémákat az EU-n belül és világszerte meg kell oldani;
26. hangsúlyozza, hogy a civil társadalom, a nem kormányzati szervezetek és különösen a nők bevonása a fenntartható fejlődésről szóló vitába és döntéshozatali folyamatba rendkívül fontos szerepet játszik a közvélemény témával kapcsolatos tudatosságának növelésében; hangsúlyozza az oktatás jelentőségét és a fenntartható ökológiai lehetőségek ápolása szempontjából, különösen a lakosság szegényebb csoportjai körében;
27. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a fejlődő országokban a helyi közösségek és bennszülöttek kapacitásépítését, valamint részvételét a természeti erőforrásokhoz való hozzáférésben, azok ellenőrzésében és az azokkal való gazdálkodásban;
28. hangsúlyozza, hogy a kibővített részvétel a vonatkozó tájékoztatást illetően átláthatóságot, illetve és az EU-dokumentumokhoz való jobb hozzáférést tesz szükségessé;
29. kéri, hogy alakítsák ki a fenntartható fejlődés mutatóit, amelyek az uniós fejlesztési együttműködési politikákkal kapcsolatban kerülnek majd alkalmazásra, továbbá, hogy a biológiai sokféleség és a környezeti fenntarthatóság tekintetében hozzanak létre megerősített jelentéstételi és nyomon követési mechanizmusokat;
30. kéri, hogy az új és régi tagállamok sokkal komolyabban kötelezzék el magukat az ODA/GNI (hivatalos fejlesztéstámogatás/bruttó nemzeti jövedelem) 0,7%-ának fejlesztési együttműködésre való fordítása iránt;
31. hangsúlyozza a többoldalú környezetvédelmi megállapodások, mint például a kiotói jegyzőkönyv és a WTO-keretegyezmény összeegyeztethetővé tételének fontosságát, különös tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XX. cikkére, amelyben az általános kivételt képező területekről van szó, tekintettel az olyan intézkedésekre, mint például: (b) az emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség védelméhez szükséges intézkedések; és (g) a kimeríthető természeti erőforrások megőrzésére irányuló intézkedések, amennyiben ezeket a belföldi termelés vagy fogyasztás korlátozásával kapcsolatban léptetik hatályba; e tekintetben újra megerősíti a kereskedelmi javaslatok környezeti fenntarthatósági szempontú hatásvizsgálatának szerepét;
32. felhívja az USA-t, Kínát és Indiát a kiotói jegyzőkönyv ratifikálására, továbbá arra, hogy az EU-val közösen vállaljanak felelősséget a világszintű fenntartható fejlődésért;
33. hangsúlyozza, hogy az EU-nak újra át kell gondolnia a fejlődő országok, és különösen a legkevésbé fejlett országok számára juttatott exporttámogatások káros hatását és nagyobb hajlandóságot kell mutatnia ezek nemzetközi kereskedelmi tárgyalások révén történő eltörlésére;
34. ismételten hangsúlyozza az adósságkönnyítés fontosságát olyan legkevésbé fejlett országok esetében, amelyek kormánya tiszteletben tartja az emberi jogokat és a helyes kormányzás elveit;
35. úgy véli, hogy az európai fenntartható fejlődési hálózat gyűjtőpontként szolgálhat a tagállamok közötti tapasztalatcserére, illetve a legjobb gyakorlatok cseréje számára például a kölcsönös szakmai értékelés mechanizmusa révén;

2007. február 1., csütörtök

36. úgy véli, hogy fontos lenne létrehozni egy, a fenntartható fejlődéssel foglalkozó, állandó tanácsadó és ellenőrző testületet, amelynek tagjait a tagállamok és a civil társadalom képviselői alkotják, és amely ellenőrizné, hogy ez az elv hogyan érvényesül az Unió politikáiban és programjaiban, különös tekintettel a fejlesztési együttműködésre, és létfontosságú lenne a környezeti kérdéseknek a fejlesztésben történő érvényesítésével foglalkozó belső bizottsági szolgálatközi csoport támogatásában;
37. hangsúlyozza, hogy a fejlett országoknak élen kell járniuk a fenntartható fejlődés elvének érvényesítésében;
38. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés fenntartható intézményekkel jár együtt, ennél fogva szigorító intézkedésekre van szükség, mint például az adósságcsökkentésnek az emberi jogok tiszteletben tartása és a helyes kormányzás feltételeihez való kötése; úgy véli, hogy ez egyfajta „adok-kapok” dinamizmust indítana el és az egyenlőség, partnerség és tulajdon elvein alapuló fejlesztési együttműködést jelentene;
39. hangsúlyozza a kis- és középvállalkozások (KKV-k) erősítésének fontosságát, mivel ez a fejlődő országok környezetvédelmi, szociális és gazdasági fejlődését elősegítő eszköz; ezért kéri az erőfeszítések fokozását – a partnerországok hatásaival együtt – a KKV-k fejlődését szolgáló projektek, programok és politikák kidolgozása tekintetében, a fenntartható fejlődés elveivel összhangban; és megismétli javaslatát a KKV-kat segítő regionális intézmények támogatására és finanszírozására vonatkozóan;
40. felszólítja az OECD tagállamait, hogy segítsék a fejlődő országokat azáltal, hogy ez utóbbiak számára jobb hozzáférést engednek a szükséges befektetési tőkemozgáshoz és piacokhoz, illetve hatékonyabb fejlesztési együttműködési programokat alkalmaznak;
41. bátorítja a GDP-re való összpontosítást a társadalom által elért fejlődés felbecsülése során, egyensúlyban tartva ezt a növekedés minőségi aspektusaira való odafigyeléssel, mivel ez a fenntartható fejlődés előfeltétele;
42. hangsúlyozza az olyan kiegészítő intézkedések szükségességét, mint például a fenntartható pénzügyi intézkedések, a kereskedelemtorzító és környezetkárosító támogatások csökkentését és fokozatos felszámolását;
43. felszólítja a fejlett és fejlődő országok magánszektorait, hogy alkalmazzanak olyan testületi magatartási kódexeket, amelyek nyilvánosan vázolják hozzájárulásukat a fenntartható fejlődés céljának megvalósításához, továbbá hogy kötelezzék el magukat ebben az irányban;
44. felszólítja a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel, és rendszeresen készítsen jelentést a fejlődő országokban tevékenykedő európai vállalatokra vonatkozó magatartási kódex hatékonyságáról, különös tekintettel a fenntartható fejlődés követelményeinek való megfelelésre;
45. üdvözli a vállalatok társadalmi felelőssége ügyének nemzetközi szintű előmozdításával kapcsolatos bizottsági hozzáállást; ugyanakkor sürgeti a Bizottságot, hogy növelje a vállalatok társadalmi felelősségének jelentőségét azáltal, hogy több, a fejlődő országokban működő európai vállalatokra nézve kötelező szabályt hoz létre, különös tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) alapvető munkaügyi normáira és a környezetvédelemre;
46. emlékezteti a Bizottságot, hogy fejlesztési programjait az átláthatóságra és beszámoltathatóságra kell alapoznia, mert a fejlődő országokban a korrupció gyakran éppen a tarthatatlan negatív trendeket erősíti, például olyan területeken, mint az illegális fakitermelés; továbbá hangsúlyozza, hogy támogatni kell a független korrupcióellenes megfigyelő-szervezetek létrehozását a fejlődő országokban, elegendő forrást elkülönítve az ilyen projektek részére;
47. felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve azonosítsa és állítsa az igazságszolgáltatás elé azokat, akik az illegális forrásból származó fa és fatermékek behozatalában bűnösnek tekinthetők, és támogassa az AKCS-tagállamokat az ilyen termékek kereskedelmének és forgalmazásának megakadályozása terén tett intézkedéseikben;

2007. február 1., csütörtök

48. hangsúlyozza a közvetlen külföldi befektetés fontosságát a fejlődő országok számára, és bátorítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesztési politikájukat úgy alakítsák ki, hogy az a fejlődő országok gazdasági intézményeinek és befektetési körülményeinek jelenlegi állapotát javítsa;
49. úgy ítéli meg, hogy a fejlődő országok helyi hatóságai nem mindig képesek akkora mértékű finanszírozás biztosítására, amely az infrastrukturális hálózatok – például vízszolgáltatás és szennyvízelvezetés – létrehozását és fenntartását célzó nagyobb beruházásokhoz elegendő, és hogy ebből következően kizárólag a magántőke kiegészítő hozzájárulása teremtheti meg a finanszírozás megfelelő mértékét, a köz- és a magán-szféra partnerségeinek útján;
50. megismétli azt a kérését a Bizottság felé, hogy az határozottan támogassa az erdészeti tárgyú jogszabályok végrehajtásával, a kormányzással és a kereskedelemmel kapcsolatos cselekvési terv (FLEGT) engedélyezési rendszereit és a tervezett önkéntes partnerségi megállapodásokat (VPA); úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a partnerországok arról való meggyőzésére, hogy írják alá a VPA megállapodásokat és csatlakozzanak az engedélyezési rendszerekhez, kerülve annak lehetőségét, hogy a partnerországok ezeknek a rendszereknek nem vetik alá magukat, és olyan országokba exportálnak, ahol nem léteznek ilyen engedélyezési rendszerek;
51. hangsúlyozza a fejlődő országok helyi vállalataival folytatandó szociális párbeszéd fellendítésének jelentőségét az együttműködés és közös felelősség előmozdításáért, a fenntartható fogyasztás és termelés érdekében, továbbá e tekintetben a dél-dél és észak-dél közötti tapasztalatcsere támogatását;
52. felszólítja a Bizottságot, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokat megelőző tárgyalások során fektessen különleges hangsúlyt az AKCS-országok exportjának változatosabbá tételét elősegítő stratégiákra, illetve a környezetileg fenntartható és társadalmilag igazságos növekedési és fejlődési modellek támogatására;
53. ismételten kijelenti, hogy a fejlődő országok számára az energiaforrásokhoz való hozzáférés elsődleges fontosságú; ezzel kapcsolatban kéri az energiához való hozzáférés javítását az EU energia-kezdemenyezése (Európai Unió Energy Initiative) útján, illetve fejlesztési programokban az energiahatékonyság jelentőségének fokozott hangsúlyozása által;
54. hangsúlyozza, hogy egy rendezetlen városfejlődés esetén a városi vízellátás és szennyvízelvezetés elsődleges fontosságú fejlesztési kérdés, mivel a demokratikus kormányzás terén bevált gyakorlatokkal kapcsolatos helyi kormányzati kapacitás építhető ki a helyi közszolgáltatások körül;
55. felhívja a fejlődő országokat, hogy vízforrásaik fenntartható kiaknázásának biztosítása érdekében decentralizálják vízgazdálkodásukat a helyi szintig, hogy a felhasználók és a döntéshozók a polgárok igényeihez a lehető legközelebbi szinten legyenek bevonhatók a vízügyi politikák kidolgozásába;
56. felhívja az EU helyi hatóságait, hogy bátran használják fel a felhasználókra a víz- és szennyvízszolgáltatások fejében kirótt díjakból származó bevétel egy részét arra, hogy decentralizált együttműködési intézkedéseket hajtsanak végre a fejlődő országokban a vízhez való hozzáférés javítására irányuló projektek finanszírozásához;
57. felhívja az EU-t, hogy támogassa olyan stratégiák kidolgozását, amelyek a vízminőség – ideértve a talajvíz minőségét ugyanúgy, mint a végfelhasználóig juttatott vizét – magas színvonalának fenntartásával vagy helyreállításával összeegyeztethető gazdasági és mezőgazdasági fejlődési irányt ösztönöznek;
58. úgy véli, hogy a fenntartható fejlődés fogalmát a kutatási és innovációs folyamat szerves részévé kell tenni;
59. felkér minden felet, hogy tűzzenek ki konkrét rövid és hosszú távú célokat a fenntartható fejlődésre tekintettel, és kísérik figyelemmel az e célok elérése tekintetében megtett fejlődést;
60. úgy véli, hogy a fejlesztési politikai koherencia keretében, a bevándorlásra való tekintettel a tagállamok közös nevezőre fognak jutni a bevándorlás jelentette kihívással való szembenézést illetően; ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy különleges figyelmet kell fordítani az átutalásokra és az agvyszívást előidéző politikáknak az intellektuális kapacitásnyerő folyamattá való lehetséges átalakítására; hangsúlyozza, hogy az EU nem okozhat hosszú távú agvyszívást a fejlődő országok rovására;
61. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és tagjelölt országok kormányainak.